

Dávidházy István 1923–2016

2016. június 23-án, életének 93. évében elhunyt a szőnyeg- és padlószőnyeg-gyártás elismert szakembere, Dávidházy István. 1950-től a Soproni Posztó és Szőnyegszövőgyárban bútorszövet-szövőként helyezkedett el, később jacquardgép-szerelő lett. 1965-ben Szombathelyen, a Lakástextil Vállalatnál a gyártmányfejlesztési osztályon szőnyegfejlesztési előadóként dolgozott.

1970–1983 között az újra önállóvá vált Soproni Szőnyeggyárban technológusként foglalkozott gyártmányfejlesztéssel. Megalapozta a magyarországi padlószőnyeg-gyártás feltételeit, nagy szerepet vállalt abban, hogy a gyártás hazai bevezetése előtt széleskörű vizsgál-

latokkal teszteljék a külföldi próbagyártásokat. A szőnyegszabvány munkacsoport állandó tagjaként is hatékonyan tevékenykedett. Munkáját több kitüntetéssel ismerték el.

Rendszeresen publikált technikátörténeti összeállításokat, szakcikkeket a Magyar Textiltechnikában. Az évenként megrendezésre kerülő badeni szőnyegkonferencia előadásait a Gyapjúipari Szemlében tette közzé. Több rendezvényen előadóként szerepelt. Számos könyvismertető, szakma- és üzemtörténeti munka fűződik nevéhez.

1954-ben lépett be a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületbe, a soproni csoportban végzett igen eredményes egyesületi munkát.

Emlékét kegyelettel megőrizzük. Nyugodjék békében.

Szentpéteri Gyula 1934–2016

2016. május 19-én elhunyt az egykori Szalag- és Zsinórgyár főmérnöke, Szentpéteri Gyula. Életpályája 1953-ban érdekes módon kapcsolódott össze a textiliparral, amikor a Lóden Textil SC sportklub footballistájaként a Kondorosi úti üzemben először sportállásban alkalmazták. Egyidejűleg a Budapesti Műszaki Egyetem gépészmérnöki karán tanult tovább, ahol gépészmérnöki diplomát szerzett.

1958-tól a Heveder- és Azbesztiipari Vállalatnál dolgozott, két évig honvédségi textil átvevő, műszaki ellenőr is volt. 1963-ban a Heveder- és Azbesztiipari Vállalat, az Angyalföldi Zsinórgyár, a Szalagáru Gyár és a Debreceni Textilművek összevonásával megalakult Szalag- és Zsinórgyárban folytatta munkáját. Nyugdíjba vo-

nulásaig, 1999-ig dolgozott itt, végig az 1500 fős üzem főmérnökeként. Többek között a Szalag- és Zsinórgyár modern hajdúböszörményi gyáregységének beruházása is az ő vezetése alatt valósult meg. Nyugdíjba vonulása után 2010 nyaráig az Orsó Kft.-nél tanácsadóként kamatoztatta szaktudását és széleskörű tapasztalatait.

A felsőfokú szakmai képzésből is aktívan kivette részét, a Könnyűipari Műszaki Főiskolán 2000-ig tanította a rövidáru-ipari ismeretek tárgyat és tagja volt az Állami Vizsgabizottságnak a főiskolán.

A TMTE rövidáru szakosztálynak tíz évig elnökeként végzett értékes társadalmi tevékenységet. Számos kitüntetésben részesült, többek között 1980-ban Földes Pál érdemrel ismerték el a textilipar fejlesztéséért kifejtett eredményes tevékenységét. Az egyesület a Szellemi Örökségünk emlékalumban öröközte meg munkásságát.

Emlékét kegyelettel megőrizzük. Nyugodjék békében.

Mándoky László 1941–2016

Mándoky László a Budapesti Műszaki Egyetem gépészmérnöki karán végzett. 1964-től 1966-ig a Felsőfokú Könnyűipari Technikum Ruhaipari tanszékének oktatója volt, tanársegédi, majd adjunktusi beosztásban végzett oktató és kutató munkát. 1966-tól 1973-ig a Magyar Selyemipar Vállalatnál, a Hungária Jacquard-

szövőgyárban a szövődei nagyberuházás előkészítésével foglalkozott, majd a szövőde gyáregységet vezette. Később főosztályvezetői beosztásban a nagyvállalat termelését irányította.

1973-ban került az akkori Könnyűipari Minisztériumba, ahol 1980-ig különböző vezető beosztásokban dolgozott. Többek között 1976–1977-ben az államtitkár műszaki titkára volt. 1977-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen gazdasági mérnöki oklevelet szerzett. 1989 és 1990 között az Ipari Minisztérium feldolgozóipari főosztályát vezette, amely a vegyipar, a gépipar, az elekt-

ronikai ipar és a könnyűipar területét foglalta magában. 1990 után az iparpolitikai főosztály, majd az ipargazdasági főosztály vezetőjeként dolgozott. 1995-ben miniszteri tanácsosi rangban a miniszteri kabinet tagja volt. 1995-től 2003-ig, nyugállományba vonulásáig a Gazdasági Minisztérium kereskedelemfejlesztési és befektetés-ösztönzési főosztályán közigazgatási főtanácsadóként tevékenykedett.

Munkásságát számos bel- és külföldi tudományos intézetnél készített tanulmány is fémjelzi. A Textilipari

Műszaki és Tudományos Egyesület által szervezett konferenciákon rendszeresen tartott szakmai előadásokat. 2000-ben Eötvös Loránd-díjjal, 2003-ban a Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztjével tüntették ki.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület életpályáját a Szellemi Örökség emlékalbumban megörökítette.

Emlékét kegyelettel megőrizzük. Nyugodjék békében.